

Kære venner og familie her kommer endnu et lille rejsebrev fra Sumbawanga.

Vi har nu endelig modtaget Majken og Anne efter en lidt forlængede rejse for deres vegne.

Alt gik egentlig planmæssigt med deres rejse, lige indtil de nåede Dar Es Salam hvor de skulle med det sidste fly til Mbeya. Her fik de ikke lov til at borde flyet. Og folkene i lufthavnen var ikke de bedste til engelsk.

Heldigvis fandt de nogle tyskere som også skulle til Mbeya, de kunne fortælle dem at der var nogle tekniske fejl og at flyet desværre var aflyst.

De blev så samlet op af en bus og kørt ud på et hotel, hvor det var meningen at de skulle blive til næste dag. Tre timer efter blev de dog hentede af den samme bus og blev kørt ud til Dar Es Salam lufthavn igen. Her kom de med et fly og fløj så til Mbeya.

Klokken var blevet for mange til at tage en bus til Sumbawanga, som er en tur på godt 8 timer.

Så det blev besluttet i samarbejde med Nivard (vores alt muligt mand) at pigerne skulle overnatte en nat på et hotel, inden de igen dagen efter skulle fortsætte det sidste stykke vej til Sumbawanga.

De ankom til Peters House d.2/2 klokken 17. Mig og Torbjørn havde biksede noget mad sammen og vi fik et godt måltid hvorefter vi viste dem lidt rundt på Peters House.

Det var en lang tur til Sumbawanga men de var heldigvis ved godt mod.

Dagen efter var vi nede på sokuni (det lokale marked) for at købe lidt ind og vise dem lidt rundt. Og alt var godt lige indtil vi næsten var tilbage på PH.

I længere tid havde politiet fuldt efter vores bajaji, og 300 meter før vi ramte PH satte de hornet igang. Vores bajaji chauffør fortsatte med at køre, og vi kiggede lidt på mærkeligt rundt og spurgte hvorfor han ikke stoppede. Til det sagde han bare vent, vent.

Da vi så endelig var ved PH steg vi af og politiet var ikke tilfredse med Yalakwa (vores chauffør) så han fik lidt skæld ud. I løbet af meget få sekunder kom alle snedker drengene os til unsætning sammen med deres skønne lære Peter Fundi. Og han fik os revet væk fra det hele.

Vi fik afvide af Peter Fundi at politiet ville have Yalakwa til at betale en bøde på omkring 60000 TZS (som svare til ca 180kr) hvilket er rigtig mange penge her.

Grunden til det hele var at der åbenbart kun må være 3 passagerer i en bajaji. Hvilket var meget nyt for os. Vi har set bajajier med op til 8 passagerer. Men det var nu sådan landet lå.

Vi stod på afstand og så til mens de diskuterede. Til sidst sagde politiet at Yalakwa skulle med på stationen.

De kørte så og 2 minutter efter kom Yalakwa så overraskende tilbage. Hvor han så fortalte at han havde fået en bøde på 5000 TZS istedet for 60000 TZS men at politiet ikke ville tabe ansigt til os, derfor var de kørt lidt væk fra PH.

Vi betalte bøden for Yalakwa og han var meget glad.

Man bliver nødt til at være lidt påpasselig her nede med alt, for der er mange der ser os "hvide" som folk med mange penge. Men vi er blevet godt forbedret til Afrika. Af BDM's ungdoms sekretærer som også har været her som volontører. Weekenden før vi tog afsted til Afrika var vi på volontørkursus med de to ungdoms sekretærer Rebekka og Emma som satte os ind i alt hvad vi skulle forbedre os til inden vi kom til Afrika. Et rigtig godt kursus efter min mening.

Desværre har det meste af Afrika stadigvæk nogle meget korrupte politikere og politi.

Men det er en del af turen og som sagt er vi blevet sat godt ind i det af Rebekka og Emma.

Vi er lige så stille begyndt på vores projekt.

Vi har holdt møde med Kalisto (børnehjemmets leder) Nivard (vores alt muligt mand) og Peter Fundi (snedker drengenes lære) og nå ja også Mads (missionæren som ikke lige er i Afrika pt)

Vi er begyndt at lave et budget som skal godkendes før vi kan få pengene som i alle har bidraget med. Vi ved endnu ikke helt præcist hvor meget vi har fået ind. Men jeg har ladet mig høre at vi er over 30,000 kr så endnu en gang tusind tak!

Vi har besluttet at vi skal have lavet nogle mål som holder i mange år, så det bliver stål mål. Vi leder stadigvæk efter noget passende net at sætte på målene, men vi kan altid bruge noget fiske garn, og så ligge det sammen et par gange for at styrke det hvis ikke vi finder på noget andet.

En anden ting vi skal er, at fylde de to store huller. Det bliver en dyr udgift, for det koster ca 70,000 TZS (210 kr) for et læs jord og der er ikke andet end 5 kubikmeter jord på hvert læs. Lastbilerne er ikke så store som dk desværre. Vi har målt det store hul og der skal ca 312 kubikmeter jord til så det vil sige omkring 63 læs jord. Og det er en meget stor udgift.

Vi har så fået afvide at der er en del huse som er så falde færdige at de bare skal rives ned og dem kan vi muligvis nærmest få gratis. Så kunne man jo rive dem ned (det kræver ikke ret meget) og fylde hullerne med de gamle ler mursten.

Så muligheder er der nok af, men det er ikke helt på plads endnu.

Ellers er vi nu ved godt mod endnu, og vi tror på det nok skal gå alt sammen.

Hver lørdag og søndag aften viser vi børnene film og det er et kæmpe hit.

Når vi kommer ud fra volontør huset med pcen og projekteren bliver der råbt movie, movie, movie og i løbet af ingen tid forvandler de et af klasseværelserne til en hjemmebio.

For børnene er det ligemeget hvad vi ser bare det er menneske film. Så vi ser meget far til fire, Emil fra lønneberg og Pippi og de kan samtlige replikker i filmene, det er meget sjovt.

Tidligere volontører har efterladt flere hundrede film, så der nok at tage af.

Alle på PH samles i weekendens aftner stor som små. Ja selv lærene kommer og ser med.

De har ikke adgang til computere og smartphones, så de ser kun film når vi kommer og viser det.

Det er meget anderledes ind i Danmark, men jeg tror nu det er meget sundt. Her leger børnene i alle de lyse timer og samles om aftnen, holder andagt for hinanden og meget andet.

Torsdag d. 2/2 kort før Majken og Anne kom besluttede jeg mig for at jeg ikke behøvede gibsen mere på foden. Den skulle egentlig have været på indtil tirsdag d.7/2, men efter et par kraftige regnskyl, var den ikke meget vær mere. Den havde formede sig på en sådan måde at det gjorde ondt vær gang jeg tog et skridt, så af skulle den altså. Og hold nu op det var dejligt. Tæerne blev vasket som det første, de var ikke så kønne efter lidt over en uge i gibs.

Fredag d. 10/2 skulle vi på tur igen sammen med Bethania volontørerne.

Vi havde mødt noget "skovpoliti" som de kaldte det, nede i byen en dag hvor de havde fortalt om hvad de lavede. De var ansat til at passe og pleje et stort område oppe i bjergene. Det meste af skoven som de passede var gammel regnskov.

Men de havde købt en hel masse jord af de lokale landmand og plantede en meget stor nåleskov. Det skete for 9 år siden så træerne var så småt begyndt at ligne voksne træer.

Hvert år blev de lokale landmænd ansat til at komme og udplante og dyrke en masse forskellige træer fra regnskoven for at holde den ved lige. Så der var et rigtig godt samarbejde mellem "skovpolitiet" og landmændene.

Vi blev hentede nede i byen af en gammel toyota landcruiser med lad, og der stod vi så omme bag på det meste af dagen. Chaufføren var selvfølgelig en og en halv time forsinket. Men det var fint nok så kunne vi jo lige få købt noget mad.

Efter han hentede os blev vi kørt de små 10 km op til skoven som ligger på en stor bjergkæde. Herefter kørte vi rundt med en guide som fortalte om det nye skov de havde plantet.

Og efter en time kom vi så til begyndelsen af den store regnskov.

Her mødte vi en lille landsby bestående af 4 huse hvor de lokale landmænd i samarbejde med politiet opdyrkede alle de små træer fra regnskoven.

Da vi var der var det uden for sæsonen så der var kun en lille familie som boede der fast. Men vi kunne se hvor de plantede træerne og hvordan. Her fandt vi også et meget specielt træ som kun findes i Afrika det bliver kaldt "Mfila" på swahili det er også kendt som Prunus Africana.

Et meget specielt træ som menes at kunne bruges mod prostata kræft og mange andre sygdomme. Netop det træ vi så har de været og hente bark fra flere gange, som behandling af prostata kræft helt fra Dar Es Salam. Og vi fik fortalt at det også er brugt flere steder i Europa. Men det kan kun dyrkes i Afrika, de havde efter deres mening en af de største mængder i hele Afrika af netop dette træ i den regnskov vi besøgte. Det var meget spændende.

Da vi bevægede os længere ind i regnskoven var vi så heldige at støde på flere store flokke aber. Vi fik fortalt at de havde 29 grupper aber i "deres" regnskov. Og vi så mindst 4 af flokkene. Vi kom desværre ikke tæt nok på til vi kunne tage nogle ordentlige billeder af dem. Men jeg har nogle videoer som i kan se når jeg kommer hjem.

Efter et par timers kørsel i regnskoven stoppede trucken og vi skulle nu på vandretur. Ingen af os hviste hvor lang turen var, så vi fik hverken vand eller mad med. Vi troede bare lige det var en lille tur vi skulle på. Det skulle vise sig ikke at være rigtigt. Efter 10 km op ad og 5 km ned ad var vi tilbage godt udkørte og solbrændt. Men hold nu op en fed tur vi gik op langs en bjergkæde og ned i regnskoven igen hvor ørene blev fyldt af abernes råben. Det var en fantastisk vandretur, den var hård men god.

Da vi kom tilbage til bilen skulle der fyldes op på vand og mad depotet, hvorefter vi fortsatte vores tur.

Kort tid efter vi havde fortsat turen med bilen begyndte det at regne, rigtig meget.

Og i og med vi stod bag på en bil uden tag blev vi meget våde. Men det var nu lidt fedt, vi stod jo i det alle sammen, det var også lidt lækkert at blive kølet godt ned igen efter vores vandretur.

Vi sluttede turen af da det blev mørkt og tog hjem til PH igen og så var det ellers bare I seng. Jeg tror at vi alle sov godt den nat.

Dagen efter lørdag d. 11/2, havde mig og Torbjørn besluttede os for at vi ville have nogle høns og lave en lille hønse gård ude i vores have ud for volontør huset.

Så vi drog ned i byen og fik bestilt nogle æglæggende høns som kom en times tid efter. Derefter fik vi købt noget hegn og lidt andet til at starte op med.

Da vi kom hjem hjalp karakara (snedker) drengene os med at bygge et lille hus til hønsene.

Derefter blev der bygget et hegn rundt hvor ville have hønsene. Og hvis jeg selv skal sige det blev det ret godt.

Vi købte 4 høns og dagen efter var der allerede 2 friske æg, lækkert!

Så nu har vi fået ægløsning høns og vi er allerede begyndt og tænke i at vi måske gerne vil have nogle kyllinger på et tidspunkt. Det ville være et kæmpe hit blandt børnene på Peters House.

Men nu må vi se hvad der sker.

Håber i har det godt I DK

Hilsen Jonathan og Torbjørn

Guds fred

